

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Franciscus Borgia. 10. Octob.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](#)

de cœlo
ris obje-
t. Iterum
st in cru-
uit depo-
ciantem
set, non
æmulus
ignum,
m acci-
as passius
taverit,
ductor.
O.
i sapien-
el diabo-
a in ava-
euia pru-
ærendis
unt ido-
tuum li-
idit bo-
ti paupe-
t potia-
ro nihili-
lo

reputari, dum probetur Deo. Quid plura? omnium
detrimentum facit, ut animam lucretur: at sacerularis
Sapientia. Imprimis habet hoc malum, quod dum ingerit
transitoria, abscondit æterna. Euseb. Emis.

3. Ut agas in omnibus ex veræ prudentiæ præscrip-
to, semper respice finem. Eundum tibi est ad cœlos:
en? primum consiliorum tuorum; illuc si pertingas,
felix eris, sin minus, infelix. Quid agis ut cœlum te-
neas? salus animæ magnum & unicum esse debet Chri-
stiani negotium, cum ad hoc unum creatus sit. Porro
unum est necessarium. Christus!

S. FRANCISCUS BORGIA.

10. Octob.

*Qui utuntur mundo tanquam non
utantur; præterit enim figura
hujus mundi.* Paul. i. ad Cor. 7.

Non priùs FRANCISCVS Patrem aut
Matrem quam IESUM & MARIAM balbu-
tiens salutavit. Puer vel facientem vel dicen-
tem Sacerdotem æmulatus est. Juvenis gynæ-
ceum non nisi cilicio armatus adiit, reputans
se toties hosti loqui, quoties fœminæ. Jam
Gandia Dux & Catalaunia Prorex, per vetu-
stum familiæ morem annum patronum for-

Q 4

tiendi

tiendi in menstruum vertit, eumque in Societatem postea & Marianos cœtus invexit; ipse tunc Patroni die pauperes mensæ suæ minister adhibuit. At verò cum illud formæ miraculum (Isabellam Augustam) in Sandapila attentius considerasset, honorum titulos ut certissima mortis spolia ultrò abjecit, & in Societatem Jesu (cui universæ deinde præfuit) se abdidit, dicere adhinc solitus, tum vivere se cœpisse, cum desisset Isabella. Corpus tam durè habuit, ut duplicari jam & indumenta & cutis possent. Ad purpuram non semel oblatam tam erubuit, ut alii ad hujus repulsam solent. MARIAE, quam D. Lucas depinxit, effigiem primus Æri incisam spargi per omnem orbem curavit. Hanc cum aspiciebat, mihi ajebat, Virgo hoc onus gestat, mihi lac matris, mihi filii bullit sanguis. In vitam suam inquisivit horis singulis, reum ad Sacerdotis pedibus quotidie se egit, quin neque voce neque literis alium se quam Franciscum peccatorem prætulit. Sed talem peccatorem Anno M. DC. XXIV. Urbanus VIII. Beatum & Clemens X. Anno M. DC. LXXI. Sanctum dixit.

Ex vita.

MEDI-

M E D I T A T I O.

In tres virtutes S. Francisci Borgiae.

1. In omnibus dignitatibus magnam præ se tulit humilitatem. Mundum despexit, ubi sensit, in eo nihil stabile esse: Hoc sancto inferior es & virtute & dignitate. Considera quod preterit figura hujus mundi. Rumpere vincula, quibus illigaris vanitatibus fæculi, ut moriens habeas nihil, quod ægrè relinquas. Stemus expeditè ad omnem vim, nihil habentes, quod ægrè relinquam.

2. In mediis mundi delitiis durius vitæ genus agebat: Induebat cilicium, si quando fæminas principes adire cogeretur: durissimum jejunium servavit; hæc tamen austeriorates nihil planè erant ad eas, quibus suum corpus maceravit, postquam nomen dedit societati Iesu. Num hic sanctus tuam damnabit mollitem? non licet causari pravos habitus: nullus quippe habitus est, qui mutari non possit.

3. In mediis negotiis pietati & orationi sedulam dabant operam. Ambulabat semper coram Deo, & quolibet mense patronum inter sanctos feligebat, quem pium patronorum eligendi morem in Societatem Iesu induxit. Ubi, quæso, tua pietas, num verum est, vitam tuam sic præterlabi, vix ut Deus particulam ejus accipiat. Fuitis infantes, deinde pueri, deinde puberes, deinde viri, boni autem nunquam. Clem. Alex.

Q 5

S. JA.